

Oslovit pozváním

Pozdrav

Milé sestry a milí bratři, přátelé a hosté, dnešní neděle nás obohatí o **svátost Křtu**. A já Vás vítám na těchto bohoslužbách, slovy apoštolskými:

Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit: (Žalm 77, 12-15)

12 Skutky Hospodinovy si připomínáme, připomínáme si onen tvůj div z dávnověku.

13 Rozjímáme o všech tvých činech a přemítáme o tvých skutcích.

14 Bože, tvá cesta je svatá. Který bůh je velký jako Bůh náš?

15 Ty jsi Bůh, jenž činí divy! Svoji moc jsi dal národům poznat.

Píseň: EZ 640 – Díky za toto krásné ráno

Modlitba

Chválíme tě a velebíme, náš Pane, jako toho, který koná dílo záchrany. Poslal jsi svého Syna, Ježíše, aby obnovil, to, co zašlo, pozvedl padlé, vysvobozoval z pout sobectví, prosazoval pravdu a milosrdenství, obdařil pokojem. V tomhle světě, kde prý vládnou jen ostré lokty, tvé dílo obnovuje lidský vztah k druhým i lidství v nás. Takto překvapuješ, zasahuješ otupělé, zastavuješ ty, kdo se obrátili k tobě zády, směřuješ k sobě.

Obnov tedy naši důvěru, že i o nás zápasíš, že náš život a běh tohoto světa nevzdáváš. Že smíme mít podíl na slavné budoucnosti i skryté přítomnosti tvého Království. Dej nám to zaslechnout ze slov evangelia i ze svědectví křtu svatého. Amen.

Křest

Představení křtěného

Svátost křtu dnes vysloužíme Andree Nistorové, která přijme křestní jméno Vlasta. O křest požádala ona sama a za svědka křtu si vybrala Vlastu Bártkovou, která bere na sebe svědectví o jejím křtu. Milá Andrea, jste pozvána přestat být divákem a stát se spoluaktérem pro víru i pro život s Bohem. Právě s ním totiž dojdete na břeh nových počátků. Křest ať je Vám znamením nového života s Kristem.

I. Čtení – Křestní zvěstování (Mt 3, 13-17)

13 Tu přišel Ježíš z Galileje k Jordánu za Janem, aby se dal od něho pokřtít.

14 Ale on mu bránil a říkal: „Já bych měl být pokřtěn od tebe, a ty jdeš ke mně?“

15 Ježíš mu odpověděl: „Připusť to nyní; neboť tak je třeba, abychom naplnili všecko, co Bůh žádá.“ Tu mu Jan již nebránil.

16 Když byl Ježíš pokřtěn, hned vystoupil z vody, a hle, otevřela se nebesa a spatřil Ducha Božího, jak sestupuje jako holubice a přichází na něho.

17 A z nebe promluvil hlas: „Toto je můj milovaný Syn, jehož jsem si vyvolil.“

„Dědeček říkal, že kazatelé jsou strašně namyšlený, jsou úplně přesvědčený, že ovládají **kliku** vod nebeských bran a nepouštěj tam nikoho, komu to sami nepovolej. Dědeček byl přesvědčen, že kazatelé si myslí, že Bůh s tím nemá už vůbec nic společného. ... Lidé jsou různí, nestačí jim jen jedna **církev**. ... Hned před kostelem vytasí každý svou bibli a tvrdí, že to tak bible říká. Dědečkovi jsem řekl, že člověk by mohl snadno skončit v pekle jen podle toho, co o tom v tu či onu chvíli bible říká. Dědeček říkal, že kdyby Bůh byl zabeďněnec, pak by se v nebi nedalo žít.“

Tolik o kazatelích z knihy: **Škola Malého stromu**.

Ježíš také přichází, aby se dal „skrz naskrz promočit vodou“ od kazatele zvaného Jan Křtitel. Co je zač? O jeho kázání si můžete myslet ledacos, ale jedno je docela jasné: Nepropadl přesvědčení, že „ovládá kliku od nebeských bran“. Slyšel naléhavé svědectví, že má cenu se v životě **zastavit** – a že je ke komu se **obrátit**.

Křest není něco, co se stane jednou pro vždy – je to začátek celoživotní cesty. Je to začátek procesu vrůstání do Krista. Křest je v podstatě zážitkem společenství. Nese s sebou aktivní účast na životě církve. Možná bychom mohli parafrázovat slova Johna F. Kennedyho z jeho projevu: „*Neptejte se, co může církev udělat pro vás, ale co vy můžete udělat pro církev.*“

Při Ježíšově křtu byl slyšet hlas nebeského Otce – a objevil se i Duch, připravený vlít se do srdcí všech, kdo přistoupili k očistění. Do světa se uvolnila síla, proměňující naše srdce a naplňující našeho ducha nebeským životem.

Slova ustanovení křtu (Mt 28,18-20)

Slyšme slova ustanovení křtu. Pán Ježíš Kristus praví:

18 „*Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi.*

19 *Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého*

20 *a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.*“

Křestní vyznání

Odpověz nyní na tyto otázky:

1. Věříš, že tě Kristus vytrhl z moci hříchu a smrti? Jestliže ano, odpověz: **Věřím.**
2. Chceš být pokřtěná v naději, že tě Kristus přijme do své slávy? Jestliže ano, odpověz: **Chci.**
3. Budeš svůj křest dosvědčovat svým životem? Jestliže je tomu tak, odpověz: **Ano, s pomocí Ducha svatého.**

Vyznejme společně svoji víru slovy Apoštolského vyznání:

Apoštolské vyznání víry

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země.

I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Ponciem Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé.

Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení těla a život věčný. Amen

Modlitba po křtu

Pane Ježíši Kriste, ty dodnes svým slovem povoláváš k víře, jak jsme toho svědky. Prosíme, aby ses k naší víře příznával. Amen.

Přistupte ke stolu Páně

Nyní poklekní a přijmi svým srdcem křest svatý.

Andrea Vlasta Nistorová, křtím tě ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Požehnání křtěnému

Požehnej tobě Hospodin a ostříhej tebe.

Osvěť Hospodin tvář svou nad tebou a buď milostiv tobě.

Obrať Hospodin tvář svou k tobě a dej tobě pokoj. Amen

Předání osvědčení o křtu, dar a kytice

Milá sestro, jsi přijata do církve Kristovy a máš jeho slib vzkříšení a věčného života. Vytrvej až do konce v radostném následování Krista.

Slůvko dětem (lekce 4 - Perný šabat)

Vyberte dobrovolníky (třeba jedno dítě, jednoho dospělého), které nechte minutu intenzivně provádět nějakou činnost (dřepovat, poskakovat na jedné noze...) Uf, to by stačilo, že? Člověk vydrží nějakou dobu, ale pak si musí odpočinout. Načerpát síly. Jako když je do auta po určitém počtu ujetých kilometrů potřeba dolít benzín. Nebo když musíte připojit mobil k nabíječce, aby se dobila baterka. Bez toho to nebude fungovat. Ne pořád. Dnes uslyšíte Markův příběh o tom, že Ježíš dovedl pořádně zabrat. Ale i on potřeboval někdy dobít baterky.

Píseň: EZ 257 - Děkujem ti, Pane Bože, že nás máš tak rád

Píseň: EZ 769 – Jeden Pán, jedna víra, jeden křest

Kázání (Lk 3, 10-17)

10 Zástupy se Jana ptaly: „Co jen máme dělat?“

11 On jim odpověděl: „Kdo má dvoje oblečení, dej tomu, kdo nemá žádné, a kdo má co k jídlu, udělej také tak.“

12 Přišli i celníci, aby se dali pokřtít, a ptali se: „Mistře, co máme dělat?“

13 On jim řekl: „Nevymáhejte víc, než máte nařízeno.“

14 Tázali se ho i vojáci: „A co máme dělat my?“ Řekl jim: „Nikommu nečiňte násilí, nikoho nevydírejte, spokojte se se svým žoldem.“

15 Lidé byli plni očekávání a všichni ve svých myslích uvažovali o Janovi, není-li on snad Mesiáš.

16 Na to Jan všem řekl: „Já vás křtím vodou. Přichází však někdo silnější než já; nejsem ani hoden, abych rozvázal řemínek jeho obuvi; on vás bude křtít Duchem svatým a ohněm.

17 Lopata je v jeho ruce, aby pročistil svůj mlat a pšenici shromáždil do své sýpky; ale plevy spálí ohněm neuhasitelným.“

Milí přátelé,

dnešní příběh je o tom, jak za Janem Křtitelem přijdou lidi a ptají se ho: Jsi mesiáš? - a Křtitel odpovídá – **Já to nejsem**. V podání evangelisty Jana zní ten rozhovor, jak kdyby ho inspirovala některá z her V. Havla: Co jsi zač? – Já nejsem mesiáš... Co jsi? Kdo jsi? Kam patříš, Ke komu se hlásíš? dorážejí tazatelé jak dotěrní televizní moderátoři – a Křtitel odpovídá, Ne. To nejsem.

Z toho poněkud mimoběžného dialogu zaznívá napětí. Na jedné straně ti, kdo mají jasno – o životě, o světě, o Bohu, o církvi, politice, a hlavně jak to v životě s Pánem Bohem chodí. A najednou narazí na jakéhosi svědka **života a pravdy**, který se jim do jejich škatulek, do jejich známého světa nevejde.

Ta Janova odpověď – to je odpověď toho, který vyznává – a **nezapírá**. Tak jako když my jsme vyznávali: Věřím v Boha. Jan tu víru – svědectví víry – vyznává tak, že nezapírá Krista a říká já to nejsem. Sám Jan tedy odolává pokušení tvářit se – já jsem ten nejdůležitější, ten Pravý – ten Jediný Správný. Přitom je pro své současníky atraktivní postavou: Jeho kázání má úspěch. Celé jeho působení evokuje prorockou postavu jak z dávných biblických časů.

Dnešní evangelium nás tady vede – k **naslouchání** – a očekávání. Ten, který přichází, nám umožňuje zaslechnout hlas tichý a jemný, který dosvědčuje – **JÁ BUDU S Tebou**. Tohle svědectví může snadno zaniknout v tom ruchu, kde se překřikují všechna ta lidská: **JÁ!**

O čem nás teda ujišťuje Janův křest?

Když se dnes ohlédneme a připojíme k zástupům, které se nechaly pokřtít v Jordánu – nemusíme kvůli tomu podnikat zájezd do zaslíbené země. Daleko důležitější je nechat se **oslovit pozváním**, které z Božího pověření ten hlas na poušti vyřizuje: **JE KE KOMU A K ČEMU SE OBRÁTIT**.

Nemusíme se zbytečně toulat životem. Nemusíme zůstat utopeni v povinnostech, které se na nás valí – nebo jak se říká běhat od čerta k ďáblu. A především, nemusíme vytěšňovat otázku – **CO VLASTNĚ MÁME DĚLAT** – aby ten náš život za něco stál?

Můžeme se **zastavit** – **zaposlouchat** do hlasu z pouště, kde se řeší ty základní věci života a smrt – a obrátit se směrem, kterým ten hlas nás zve.

Janovo kázání a Janovo křtění z té pouště ukazuje za řeku Jordán – ukazuje do **zaslíbené země**. A když se v těchhle příbězích řekne Jordán, nemyslí se ten trochu větší potok v Izraeli, ale proud, který v bibli odděluje od zaslíbené země. Řeka, která je **předělem** – lidskými silami nepřekročitelným.

Tak jako nejde jen tak překročit předěl mezi zklamáním a nadějí, mezi uvíznutím ve vlastních životních průšvihcích a odpuštěním; předěl mezi životní vyprázdněností a smysluplností – nebo předěl mezi odcizením toho, co je na nás lidské a znovunalezeným člověčenstvím podle Božího srdce – tak nejde jen tak překročit řeku Jordán.

Ale jak známo – Božímu lidu na cestě do zaslíbené země byl těmito neprůchodnými vodami otevřen průchod. Na počátku, když vody Rudého moře pustili Izraelce na druhý břeh – i na konci, když se otevřely vody Jordánu.

Podle proroků, které si Jan při tom pozvání ke křtu bere do úst – je tím darem SPÁSA PRO VŠECHNO TVORSTVO: záchrana, otevřená každému. Že je to bez výjimek, ilustrují v evangelistově vyprávění ti, kdo se nechali pozvat k dobročinným a neziskovým aktivitám a dělí se o své živobytí s potřebnými. Že je to pro všechny.

Obrátit se – a přijmout křest teda znamená jít vstříc tomu který přichází a křest nám dnes připomněl, že to vyhlížení Krista není marné. Amen.

Modlitba

Pane Ježíši Kriste, vždy znova smíme počítat s tvou věrnost nám. Věříme, že své dary záchrany jsi nachystal i pro nás. Děkujeme, že přicházíš doprostřed našich dní a životů a přinášíš nám ujištěním, že ty přicházíš – a nezklameš nikoho, kdo na tebe očekává. Amen

Ticho – 30 sekund

Píseň: EZ 399 – Učiň mě, Pane, nástrojem

Ohlášky

Přímluvná modlitba

Pane Ježíši Kriste, k Tobě s důvěrou přicházíme, neboť jsi nesl náš uděl a ve všem si obstál; Ty máš také moc změnit náš uděl. A svěřujeme Ti v modlitbách především všechny Ty, pro které nemáme řešení:

- Prosíme Tě za dlouhodobě nemocné, abys jim dal zakusit úlevu v jejich trápení i uzdravení.
- Prosíme Tě za lidi na konci života, abys jim daroval pokoj a smíření.
- Prosíme Tě za všechny ty, před kterými leží obtížné rozhodování, abys je osvětil světlem rozumnosti.
- Prosíme Tě za mladé, aby dobře započali svůj život a nesešli na cestu tísně.
- Prosíme Tě, abys Ty sám byl vychovatelem a ochráncem našich dětí a chránil je od všeho zlého.

Od Tebe zakoušíme milost a milosrdenství.

Každý ti v tichosti svěřujeme své osobní modlitby...

Prosíme skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Píseň: EZ 585 –Přijď již, přijď, Duchu stvořiteli, Duchu smíření (kytara)

Slůvko dětí

Posláni (1J 4, 10)

V tom je láska: ne že my jsme si zamilovali Boha, ale že on si zamiloval nás a poslal svého Syna jako oběť smíření za naše hříchy.

Požehnání (Ř 15, 13)

Bůh naděje, nechť vás naplní veškerou radostí a pokojem ve víře, aby se rozhojnila vaše naděje mocí Ducha svatého.

Píseň: EZ 581 – Stvoř srdce čisté, Bože, mi a ducha přímého